

LIBERAALIT KEHOTTAVAT TUKEMAAN IV DUUMAA

Valtakunnanduuman suhde hallitukseen ja maahan on kysymys, joka on yhä useammin käsittelyn aiheena lehdistössä ja herättää suurta mielenkiintoa. Kesäkuun 3 päivän vaalilaki loi kaksi enemmistöä: oikeistolais-lokakuulaisen ja lokakuulais-kadettilaisen. Tämä viimeksi mainittu, „liberaalinen”, jos niin haluatte, enemmistö muodostui monet kerrat myöskin III Duumassa.

Nyt, IV Duumassa lokakuulais-kadettilainen enemmistö muodostuu vieläkin useammin. Kuitenkaan ei saa unohtaa sitä, että se ei ole ollut vain lokakuulaisten „vasemmistolaistumisen”, vaan myös kadettien *oikeistolaistumisen* tulosta, mikä on ilmennyt toisaalta siten, että osa kadeteista on siirtynyt progressistien joukkoon, ja toisaalta siten, että lokakuulaiset ja kadetit ovat hieroneet jatkuvasti lehmäkauppoja progressistien toimiessa välittäjinä.

Se, että IV Duumassa tehdään entistä tiheämmin oppositiohenkisiä päätöksiä, jotka ovat lokakuulais-kadettilaisen enemmistön aikaansaamia, todistaa epäilemättä poliittisen kriisin kasvamista Venäjällä, todistaa sitä, että kesäkuun kolmannen päivän järjestelmä on joutunut umpikujaan tyydyttämättä edes porvaristoa, joka on valmis uhraamaan tämän järjestelmän hyväksi, vastavallankumouksen lujittamiseksi, sekä rahansa, kunniansa että omantuntonsa.

Kuvaavaa on, että jopa niinkin paatunut ja leppymätön taantumuksellinen kuin saksalainen historioitsija Schiemann, joka taitaa venäjää ja kirjoittelee saksalaisten Purishkevitshien äänenkannattajaan, tulee johtopäätökseen, että Venäjällä kypsyy kriisi — joko jo puhtaasti plehveläis-henkisen järjestelmän muodostumisena (olemme kait jo

tulleet tuohon „järjestelmään”?) tahi mullistusten muodossa, niinkuin saksalainen historioitsija sanoo.

Herää kysymys, mitä johtopäätelmiä käytännöllisessä politiikassa seuraa siitä, että Duuma tekee yhä useammin liberaalisia päätöksiä?

Kadetit ovat jo tehneet johtopäätöksensä siitä, kun loka-kuulaiset tuomitsivat sisäasiain ministeriön politiikan. Tämä johtopäätös on seuraavanlainen: vaaditaan „kansan ja yhteiskunnan kannatusta” IV Duumalle, kehoitetaan „yleistä mielipidettä” „pitämään Duumaa *omana* voimanaan, yleisen tahdon välittömänä ilmauksena” j.n.e. (ks. „Pravda” № 128).

Olemme jo osoittaneet tuollaisen johtopäätöksen täysin kelvottomaksi*. Kansanvalistusministeriön menoarviosta suoritettu äänestys vahvisti tavattoman havainnollisesti meidän arviomme.

Duuma hyväksyi kolme sanamuotoa: 1) nationalistisen, peräti taantumuksellisen sanamuodon — se meni läpi oikeistolaisten ja lokakuulaisten äänillä; 2) lokakuulaisten sanamuodon — se meni läpi kadettien äänillä (se sisältää tekopyhydessään kerrassaan huutavan ja demokraateille ja jopa rehellisille liberaaleillekin aivan sopimattoman toivomuksen, että kansanvalistusministeriö „ei viehättyisi ajamaan asiaan kuulumattomia poliittisia tarkoituksia”); ja vihdoin 3) talonpoikaisryhmän toivomuslauseen, joka todennäköisesti meni läpi ei ainoastaan kadettien, vaan myöskin demokraattien, aina jopa sosialidemokraattienkin avulla. Talonpoikaisryhmän toivomuslauseen puolesta annettiin 137 ääntä, 134 oli vastaan ja 4 pidättäytyi äänestyksestä.

Tuskinpa voidaan olla eri mieltä siitä, että äänestäessään talonpoikaisryhmän sanamuotoa sosialidemokraatit tekivät virheen siinä, etteivät esittäneet omaa lausuntoaan tai julkilausumaansa. Talonpoikain sanamuotoa pitikin äänestää, mutta samalla olisi täytynyt tehdä esimerkiksi sellainen varaus, etteivät sosialidemokraatit hyväksy talonpoikain sanamuodon 5. kohtaa. Tässä kohdassa puhutaan äidinkielestä *alkeiskouluissa*. Demokratia ei voisi rajoittua alkeiskouluihin. Eikä talonpoikain toivomuksia yleensäkään voida pitää *johdonmukaisen* demokraattisina.

Talonpoikain sanamuotoa pitikin äänestää, sillä siinä ei ole hallitusta puolustavia kohtia, siinä ei ole tekopyhyttä,

* Ks. tätä osaa, ss. 164—166. *Toim.*

mutta olisi välttämättä pitänyt tehdä se varaus, ettei hyväksyttyä talonpoikaisdemokratismia epäjohtonmukaisuutta eikä arkailua. Sosialidemokraattien ei ole lainkaan soveliaista vaieta esimerkiksi koulun suhteesta kirkkoon j.n.e.

Mutta tämä vain näin ohimennen.

Pääasia on se, että sen *jälkeen*, kun kadetit kehottivat tukemaan IV Duumaa, tämä hyväksyi nationalistien sanamuodon!

Vain sokea voi olla näkemättä sitä, että IV Duuman tukeminen on *horjuvien lokakuulaisten* tukemista.

Kadetit kehuskelevat, että kannatuksellaan he sysäävät lokakuulaisia oppositioon. Oletetaan hetkiseksi asian olevan niin. Mutta millä kannalla on tuo lokakuulainen oppositio? Parhaimmassa tapauksessa, *silloin kun* se on oppositiossa, se on ehdottomasti vastavallankumouksellisen liberalismiin kannalla. Että se on edelleenkin *riippuvainen* ministereistä ja *mielistelee* näitä, sen on todistanut jopa „progressisti” N. Lvovkin, joka epäilemättä harjoitti *mielistely*politiikkaa erottaessaan Shtshepkinin kahden istunnon ajaksi sellaisesta sanonnasta, mikä oli sata kertaa lievempi kuin ne, joita oikeistolaiset tavallisesti käyttävät!

Kutsuessaan kansaa tukemaan horjuvia lokakuulaisia kadetit pyrkivät siihen, että kansanjoukot olisivat huonoimmista huonoimpien liberaalien talutusnuorassa.

Mutta kansanjoukot ovat nähneet sadat kerrat vakavampien esimerkkien valossa, mitä arvoa on meidän liberaaleillemme. Kansanjoukot muuttuisivat voimattomiksi ja jäisivät vaille johtoa, jos ne seuraisivat taaskin liberaaleja.

Porvariston yhteenotot hallituksen kanssa eivät ole satuma, vaan ne ovat syvän, joka taholta kypsyvän kriisin ilmauksia. Sen tähden on ehdottomasti seurattava tarkkaavaisesti näitä yhteenottoja. Mutta demokraatit voivat aikaansaada Venäjällä jotain parempaa vain siinä tapauksessa, jos he eivät hetkeksikään unohda velvollisuuttaan — huolehtia siitä, että väestö tulisi käsittämään, että demokraateilla, erotukseksi liberaaleista, näiden vastapainoksi ja näiden hoipertelusta huolimatta, on itsenäiset tehtävänsä.